

מדורים

הריאיון השבועי

"למנוע מחיילים ציוד מתרומות זה להעניש אותם בסכנת חיים"

עדי וקסמן
מייסדת ומנכ"לית Operation Israel

באנו לדבר על **איסור תרומות ציוד לחיילי צה"ל**

"ההחלטה לאסור תרומות ציוד לצבא היא מנותקת, שערורייתית וחסרת אחריות, וגם מהווה יריקה בפרצוף של ארגוני התרומות". עדי וקסמן עזבה את ישראל לפני 26 שנה, ב־7 באוקטובר הקימה ארגון שגייס כבר 9 מיליון דולר עבור כוחות הביטחון, והיא זועמת | **דיאנה בחור ניר**

עדי וקסמן (48)

גרה ב־Fair Lawn, ניו ג'רזי, ארה"ב, נשואה +3

מייסדת ומנכ"לית אופריישן ישראל, בעלת חברה לייצוא עסקי

השכלה: שני תארים ראשונים מהאוניברסיטה העברית MBA דוקטורט במינהל עסקים מאוניברסיטת קורנל בניו יורק

צילום: יריב כץ

”

על ההחלטה לאסור תרומות:

צה"ל מגיע לפלוגות ומחרים ציוד שחיילים לא חתומים עליו. לוחמים מרגישים שמפשיטים אותם מציוד שהשיגו בכוחות עצמם או מתרומות"

על הפניית העורף של המדינה:

יש תחושה שהמדינה בועטת החוצה אנשים כמונו, שכל אחד מוטרד מכיסוי

התחת שלו. אני לא מבקשת שיעזרו לי, רק שלא ישימו לי מקלות בגלגלים"

שתרומות שלא מגיעות דרך משרד הביטחון מחויבות בתש"לום מע"מ בעוד שתרומות לכיתות כוננות פטורות ממע"מ. התייאשנו מלהילחם בזה, ואנחנו משלמים עוד 17% מע"מ, אבל זה הרבה כסף, בטח כשהתרומות פוחות".

המדינה מתנהגת בצורה אוטואימונית?

איך הגעת לנושא גיוס תרומות ציוד לחיילים? "כלילה שבין 7'6 באוקטובר, ישבנו לראות חרשות מהארץ. קיבלתי בטלגרם וידאו של הטיוטה של המחב"לים בשרדות ואמרתי לבעלי: רונן, שערי הגהנום נפתחו. בינתיים אני מסתמסת עם חברה שלי שנצורה 26 שעות בכפר עוז, מחביאה את הילדים בארון מכוסים בשמיכות, קירות הבית שלה מחוררים ביריות. אני יושבת מעבר לים אבל מרגישה שפרצו לי לבית. עברתי דברים קשים בחיים שלי, הייתי בזירות פיגועים כפרמדיקת, הייתי בדרך לעבודה בבניין התאומים ב'11. לו היינו ביש ראל היינו קמים ויוצאים לעזור. בארה"ב את חושבת 'מה אני עושה עם עצמי עכשיו'. כבנאדם שפותר בעיות, חוסר אונים הוא לא בלקסיקון שלי, אבל פה הייתי חסרת אונים. ואז מתקשר אבא של חייל בודר בסירת גבעתי, שהוא חבר של בן הוגו שלי, ואומר: לחיילים אין ציוד, צריך אפודים קרמיים. ככה הכל התחיל".

מאיפה מתחילים?

"התקשרתי לחברים ממשלחת משרד הביטחון פה, שאנתי מי מספק את הציוד הזה לצה"ל. עוד בשבת בערב גייסתי כסף מאנשים וקניתי את כל הסטוק שהיה – וככה זה התחיל. חברתי לשני שותפים. נצברו לי המוני חוד"ע עות על מה חסר, בניתי טופס מסודר לחיילים שבו הת"חלנו לרכו בקשות. קיבלנו תרומות מנוצרים שתורמים עשרה דולר ועד לתורמים מהקהילה היהודית שתורמו 50 אלף דולר. בסך הכל גייסנו עד היום 9 מיליון דולר עבור ציוד. מה שאי אפשר להכניס לישראל אני קונה בארץ. חיפשנו ארגון ללא כוונת רווח להעביר דרכו כספים וב"סוף הבנו שנצטרך להקים בעצמנו אחד כזה".

מה הכי מבוקש?

"בקשה מספר אחת זה קסדות, ואחר כך רחפנים – אני חנו מעבירים אותם 'עיקור' כדי שיתאימו לשימוש הצבא, וכדי שלא יזוהו במערכות צה"ליות כאויב. כל יתר הכי קשות הן אחרי זה. עכשיו מבקשים בעיקר גנרטורים, מד גנים ניידים ומאווררים נטענים. חילקתי 300 מאווררים ניידים ביתניים. בחורף ביקשו חליפות סערה, אוהלים סטנים וגדולים, שקי שינה, יש לי סרטוני חיילים שישנו בשקיות אשפה בגשם, הכל היה רטוב ובז'".

את לובשת בחול"לבן ומגני דוד. זה לא מסוכן היום? "אני אמנם לא חיה פה 26 שנה, אבל גילויי האנטי"שמינות דוחפים אותי בריוק לכיוון ההפך – להחציץ את הוהות שלי. אני לא מוכנה לקבל שעצם הקיום שלי ייחשב פוגעני למישהו. אז אני מסתובבת ברחובות ניו יורק גם עם שמלה שהיא רגל ישראל, עם שרשרת, עגילים, מחזיק פתוחות, טבעת – שכולם הם מגן דוד. אני יודעת בריוק למה אני חושפת את עצמי, לכן ליתר ביטחון אני מסתיר בבת עם גז מרמיץ".

יכולת הארגון והמוטיבציה שלך מבוזבזים?

"יש תחושה שהמדינה בועטת החוצה אנשים כמונו. קחי את נעה תשבי ואת המסבירן אילון לוי – שהורדו מתפקיד"די הסדרה שעשש מצוין עבור המדינה, מסיבה לא ברורה. זה יוצר תחושה שהמדינה מתנהגת בצורה אוטואימונית. זה יוצר מצב שכל אחד מוטרד מכיסוי התחת שלו ולא מחטוב הכללי. אני לא מבקשת שיעזרו לי, רק שלא ישימו לי מקלות בגלגלים".

רובך גי'ל מסר בתגובה: "לאורך המלחמה צה"ל שב והדגיש כי הצטיידות בציוד לחימה צבאי מאורגנת בהליך סדור ומקצועי, המכיל את כלל הבידיקות הנדרשות – הן בהקשר איכות הציוד והתאמתו לייעודו, והן בהבטחת סעי נדרט הבטיחות הנדרשת. שימוש בציוד לא תקני, שהוטעם ביחידות, עלול ליצור סיכון משמעותי של העדר אפק"טיביות מבצעית ו/או סיכון בטיחותי וייאסר לשימוש".

הקש שנשבר את גב המילואימנים

"עד עכשיו נשכנו שפתיים"

רס"פ אלון שוורצר, 38, נשוי ואב לשלושה מאור עקיבא, הוא אחראי לר"גיסטיקה וציוד בחטיבת אלכסנדרוני ואחד החתומים על מכתב הרס"פים שני שלח למפקד זרוע היבשה. "הגדוד שלנו נמצא במצטבר מעל 200 ימים ברצף"עה. להגיד שהצבא מספק הכל זה חוטא לאמת. האיום בענישה משתמשים בציוד גדורים, וברור לגמרי שזה ציוד מציל חיים.

"אנחנו רוצים שהלוחם שמגיע למי"לואים ירגיש שצה"ל מכבר אותו. אילור צי משפחה, לימודים, עבודה – זה לא תלוי בצה"ל, אבל מצב הציוד כן. אם צה"ל לא יכול לספק – לפחות צריך לשתף פעולה עם מי שיכול ומוכן לתת, זה המינימום".

דיאנה בחור ניר

רס"פ אלון שוורצר, 38, נשוי ואב לשלושה מאור עקיבא, הוא אחראי לר"גיסטיקה וציוד בחטיבת אלכסנדרוני ואחד החתומים על מכתב הרס"פים שני שלח למפקד זרוע היבשה. "הגדוד שלנו נמצא במצטבר מעל 200 ימים ברצף"עה. להגיד שהצבא מספק הכל זה חוטא לאמת. האיום בענישה משתמשים בציוד גדורים, וברור לגמרי שזה ציוד מציל חיים.

דיאנה בחור ניר

תיישר עם ההנחיה, ואחר שאמר: אני מעדיף לעמוד למשפט מאשר לעמוד מול הורים שכולים. האמיצים אומרים את זה, אחרים מפתים".

מהם הקשיים מול משרדי הממשלה?

"זה לתקעס כל היום בביוקרטיות ובמכס. משרד הב"ריאות מחייב אותנו למלא טפסים על כל סוג של פריט שנכנס בכל פעם מחדש (כמו חוסמי עורקים, תחבושות, מייציבים לש"בדים וכד') – אפילו אם אני שולחת שלוש תחבושות. זה כאב ראש, זמן וכסף, רוב הארגונים לא מצליחים לעמוד בנטל הזה, אז אני שולחת רק כשמצטברת לי כמות מספיקה של בקשות. המכס התחיל לאכוף את דרישת משרד האוצר למע"מ על תרומות ביגוד והנעלה, אולי כי היו מי שניצלו את המתווה שהיה כדי להבריח כך ציוד למכירה. אפשר היה לפתור את זה בהחרגת ציוד כמו נעליים טקטיות – אבל זה לא נעשה. משרד הכלכלה ב"ו ביולי החיל רפורמה שמייעדת להקל על אישורי יבוא ליבואנים – אבל אנחנו לא יבואנים וכל מוצר חדש שאנחנו מכניסים מחויב בדרישה לייצר לו ספר הוראות בעברית, להעביר אותו בדיקות מעבדה ותקינה, עמותות כמונו שמכניסות בכל פעם סוג אחר של ציוד – לא יכולות לעמוד בזה. בימים האחרונים גובש נוהל חדש לטיפול לתרומות אז"רחיות שאפשר בין המכס למשרד הכלכלה, אני מוכנה שייכנס לתוקף, עד אז אני לא מוציאה משלוחים מחשב שהכל ייתקע במכס – ויהיו לי עלויות אחסון מטורפות. והכי מתסכל הוא

שיעבור עם הארגונים ולא נגד החיילים. להגיד 'הכל לא' זה להעניש את החיילים. אני ואבוי עם הרוח הזאת תגרנו מכתב שנשלח מי"7 הרס"פים מחטיבת אלכסנדרוני שה עיוז לפרט את המחסור אחיי 200 מי"מילואים כי האיום בענישה שבר אותם. אני מבינה את ההיגיון הצבאי, אבל ההחלטות צריכות לקחת בחשבון את המציאות בשטח. אפשר לעשות את זה בצורה שגם סוגרת פרצות וגם לוקחת בחשבון את הצרכים".

תרומות של ציוד לא תקני הן באמת בעיה. כמו אפוד"דים קרמיים שלא עברו בדיקות בליסטייות והגיעו בתח"ל"ת הדרה לצבא. "כל האפודים הקרמיים שתרמנו עברו בדיקות בלי"סטיות בדיוק לפי מפרט שהצבא רדש. רצינו לספק גם קסדות, אבל מרגע שאול מהמלאי הוגם שצהל משתמש בו – ומרגע שצה"ל לא מספק מפרט טכני או את בדיקות התקינות שנדרשות – אני לא יכולה לרכוש קסדות חלר"פיות מרגם אחר, כי לא אקח את הסיכון. אבל יש חיילים ששולחים לי צילומי קסדות ואפודים קרמיים בני 30–40 שנה, אני לא בטוחה שזה אפקטיבי יותר. אשמח לעמוד בכל דרישה לברדיקת ציוד עבור כל פריט נדרש אבל בשביל זה אנחנו מבקשים שיתוף פעולה עם הצבא.

"אני מבינה את הצורך בסטנדרטיזציה של ציוד, אבל אם צה"ל לא מסוגל לספק צרכים שעולים מהשטח עדיף

Operation Israel

פרויקט התנדבותי ללא מטרת רווח שהוקם ב'7 באוקטובר במטרה לתמוך בכוחות הביטחון, חיילי צה"ל וזינות המנונות. ההתארגנות הוקמה על ידי עדי וקסמן ביחד עם שותפיה: רועי יפוח מבוסטון, יוצא מודיעין, שמכיר את היחידות וריכו בקשות, וסמדר לובלין כ"ץ שמרכזת את הפעילות בארץ

"אז מדובר בניתוק מראיג מאוד מהשטח, כי אנחנו מקבלים פניות מיחידות שמתחננות לציוד. קחי לדוגמה מכתב שנשלח מי"7 הרס"פים מחטיבת אלכסנדרוני שה עיוז לפרט את המחסור אחיי 200 מי"מילואים כי האיום בענישה שבר אותם. אני מבינה את ההיגיון הצבאי, אבל ההחלטות צריכות לקחת בחשבון את המציאות בשטח. אפשר לעשות את זה בצורה שגם סוגרת פרצות וגם לוקחת בחשבון את הצרכים".

תרומות של ציוד לא תקני הן באמת בעיה. כמו אפוד"דים קרמיים שלא עברו בדיקות בליסטייות והגיעו בתח"ל"ת הדרה לצבא. "כל האפודים הקרמיים שתרמנו עברו בדיקות בלי"סטיות בדיוק לפי מפרט שהצבא רדש. רצינו לספק גם קסדות, אבל מרגע שאול מהמלאי הוגם שצהל משתמש בו – ומרגע שצה"ל לא מספק מפרט טכני או את בדיקות התקינות שנדרשות – אני לא יכולה לרכוש קסדות חלר"פיות מרגם אחר, כי לא אקח את הסיכון. אבל יש חיילים ששולחים לי צילומי קסדות ואפודים קרמיים בני 30–40 שנה, אני לא בטוחה שזה אפקטיבי יותר. אשמח לעמוד בכל דרישה לברדיקת ציוד עבור כל פריט נדרש אבל בשביל זה אנחנו מבקשים שיתוף פעולה עם הצבא.

"אני מבינה את הצורך בסטנדרטיזציה של ציוד, אבל אם צה"ל לא מסוגל לספק צרכים שעולים מהשטח עדיף

עדי וקסמן, את ישראלית לשעבר שמתגוררת בארה"ב ב'26 שנה, ויוזמת התארגנות סיוע בציוד לחיילים בשם Operation Israel במימון תורמים מארה"ב. מפיק זרוע היבשה, אלוף תמור ידעי, אמר לאחרונה בדיון סנור שיקדם צערי ענישה נגד מי שישתתפו פעולה עם קבלת תרומות.

"זאת החלטה מנותקת, שערורייתית, חסרת אחריות ומ"סוכנת גם כלפי לוחמים שותנים את החיים שלהם עבור המדינה, שלא לדבר על התחושה של יריקה בפרצוף מצד ארגוני התרומות. רחפנים שנכנסים לאיתורים במנהרות ובבתים במקום חיילים, ציוד להגנה על העיניים, ציוד תרמי לראיית לילה – הם ציוד מציל חיים".

ההחלטה מיושמת בשטח?

"ביומים האחרונים וורמות אלינו ידיעות שצה"ל מגיע לפלוגות ומחרים ציוד שחיילים לא חתומים עליו, שזה כמעט כל דבר: גנרטורים, רחפנים, ציוד טקטי, כוונות, פני סים לנשק, קסדות, אפודים, לוחמים מרגישים שמפשיטים אותם מציוד שהשיגו בכוחות עצמם או מתרומות. יש פלור"גות שעשו מגבית ורכשו ציוד ועכשיו חוששות שיוחרם, בעיקר ביחידות המילואים, ציוד המאסה הגדולה".

הצבא טוען שהוא מספק את כל הצרכים. ידעי צוטט כמו שאמר: אין שיליה על מה קיים, והדברים גובלים בפליו ובציוד שלעיתים במקום לעזור מסכן את הכוחות.